

Κεφαλλ. "Εκαμε τήγ-γῆν τρουπητή (συνών. με τὴν προηγούμεν.) Ρόδ. Συνών. φρ. *Τά' κανε ρημαδεύο*. "Ο Θεός νά σέ φυλά' ἀπ' ἄλλα παιδιὰ κι ἀπὸ φτωχὴ γῆς Κεφαλλ. "Η ἀδύνατη γῆ θέλει νοικοκύρη δαιμονιάρη (ὁ ἄγονος ἄγρὸς πρέπει νά καλλιεργῆται συνεχῶς διὰ νά ἀποδίδῃ) Χίος "Η γῆ κανένα δὲν ὀχτρεύεται (ἡ γῆ ἀποδίδει εἰς πάντας, ὅταν καλλιεργηθῇ καλῶς) Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.) *Γελᾷς τῇ γῆς κρυφά, γελᾷ σου τζέινη φανερά* (ἡ παραμικρὰ παραμέλησις τῆς γῆς ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα μεγάλην ζημίαν) Λέσβ. *Τῇ γῇ ἔνα νά δ'νι γιλάσῃς, ἱκατὸ σὶ γιλᾷ* (συνών. με τὴν προηγούμεν.) Λέσβ. "Οπρὶος γελᾷ τῇ γῇ, κ' ἡ γῆς τότε γελᾷ (συνών. με τὴν προηγούμεν.) Κεφαλλ.

Λίη 'ἦς σέ θεράπεψη | καὶ πολλὴ σέ ξολοθρέψη

(ἡ περιορισμένη κτηματική περιουσία καλλιεργουμένη ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ ἰδιοκτήτου ἀποδίδει, ἐνῶ ἡ καλλιεργουμένη ἀναγκαστικῶς ἢ με ξένους ἢ κακῶς δὲν ἀποδίδει καὶ καταπονεῖ συγχρόνως τὸν ἰδιοκτήτην) Νάξ. ("Απύρανθ.) "Επεσε χαμαί; Πιάσ' τήγ-γῆν τζαὶ σήκου πάνου (διὰ τῆς ἐργασίας εἰς τὴν γῆν ἐπιτυγχάνεται ἡ οἰκονομικὴ ἀνόρθωσις) Κύπρ. || "Ασμ.

Σ' ἀγάπησα, τί ἔκαμα; Τῆς γῆς τὴν ὄρη πῆρα
(κατήντησα ἐτοιμοθάνατος) "Ανδρ.

Παράστρισε τὸ χέρι μου κ' ἔπεσε τὸ ποτήρι
μηδὲ σέ γῆση ἔπεσε μηδὲ σέ πέτρ' ἀπάνου

Βιθυν. (Κατιρλ.) || Ποίημ.

Κάμνουσιν τσαὶ τὴν γῆν 'πὶ γῆν σγιὰν γλυκοσυντυχάν-νουν τσαὶ τσεῖνες πκιὸν θαρρούσιμες, γιατί τοὺς ὀρκομόν-νουν βάλλ-λουσιν 'φτὶν 'ς τὰ ψεύτικα τὰ λόγια ποὺ σκοτών-νουν Δ. Λιπέρτ., Τζιμπριώτ. τραοῦδ. 3,100.

"Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τύπ. *Κουμμέν' Γῆς Μακεδ.* (Σταυρ.) *Μεγάλη Γῆ Ρόδ. Κάτω 'ἡ Κάρπ. Χάλλκ. Μέσα 'ἡ Κάρπ. "Οξω 'ἡ Κάρπ. Σκασμένη Γῆς Στερελλ.* ("Αγιος Γεώργ.). β) "Αγρὸς πολλαχ.: "Εχ' πουλλὰς γῆσις Σαμ. Δὲν ἔχει μία ἀσκελέα γῆς καὶ κάνει τὸ νοικοκύρη! Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) || Γνωμ.

Σπίτι ὅσο χωρεῖς | καὶ γῆ ὅσο θεωρεῖς

(ἡ εὐρύχωρος οἰκία δὲν εἶναι τόσον ἀναγκαία εἰς τὸν γεωργὸν ὅσον ἡ μεγάλη ἔκτασις ἀγρῶν) Φολέγ. *Γιὰ γῆν γιὰ γίδκια* (γιά-γιά = ἡ-ἡ' δὲν δύνασαι νά εἶσαι συγχρόνως καὶ ἐπιτυχῶς καὶ γεωργὸς καὶ κτηνοτρόφος' ἡ τὸ ἐν ἡ τὸ ἄλλο) Κύπρ. γ) Γῆπεδον, οἰκόπεδον πολλαχ. Θέλω νά χτίσω, μὰ δὲν ἔχω γῆ δική μου πολλαχ. *Κοστιζεῖ ἡ γῆ δὴ βολὲς πλιότερο κι ἀπὸ τὸ σπίτι* Πελοπν. (Γαργαλ.) Συνών. *οἰκόπεδο, σπιτότοπος σπιτοκαθιά, σπιτοκαθισιά, τόπος*. 6) Περιοχή, χώρα σύνθη.: "Οπου γῆς καὶ πατρίδα (ὅπου εὐτυχεῖ κανεῖς, ἐκεῖ εἶναι καὶ ἡ πατρίς του, ἀσχέτως ἂν πρόκειται περὶ ξένης χώρας) πολλαχ. "Οσο καὶ νά πῆς, εἶναι ξένη γῆς (ἡ τάδε) (παρὰ τὸ ὅτι ἐκεῖ εὐδοκίμοῦμεν, δὲν παύει νά εἶναι τὸ τάδε κράτος ξένη χώρα, ὅχι πατρίς μας) σύνθη. || Φρ. *Τὰ ἔκαμε-ἔγινε γῆς Μαδιάμ* (ἐπὶ πλήρους καταστροφῆς. ἡ φρ. ἐκ τῆς καταστροφῆς τῆς «γῆς Μαδιάμ» ὑπὸ τοῦ Ἰσραὴλ περιγραφομένης εἰς Ἀριθμ. 31,1 κέξ.) λόγ. κοιν. καὶ δημῶδ. πολλαχ. *Μπῆκαν 'ς τὸ μπιστάνι καὶ τό 'καμαν γῆς Μαδγιάμ* Εὐβ. ("Ορ. κ.ά.) "Ηκαμέν τα γῆς Μαριάμ (συνών. με τὴν προηγούμεν.) Σύμ. "Εγιναν γῆς Μαριάμ Πελοπν. (Τριφυλ.) *Γενῆκαν οὐλα γῆς Μπαριάμ. Δὲν ἔμεινε λίθι 'πὶ λίθι* Πελοπν. (Γαργαλ.) *Γῆς Μαριάμ γί'ν'καν Μακεδ.* (Σέρρ.) *Θά μᾶς ἔφτειναν γῆς Μαριάμ* Μακεδ. (Γρε-

βεν.) 7) Ὑπὸ τὸν τύπ. *μῆλα τ'ς γῆς*, τὸ φυτὸν Ἡλίανθος ὁ κονδυλόρριζος (*Helianthus tuberosus*), τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (*Compositae*), καθὼς καὶ κόνδυλοι τοῦ ἰδίου τοῦ φυτοῦ Θεσσ. (Βαθύρρ. Μυρόφυλλ. Πολυνέρ. κ.ά.) Μακεδ. (Βελβ. Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Κατάκαλ. Τρικοκκ. κ.ά.) 8) Ὑπὸ τὸν τύπ. *πατάτα τῆς γῆς*, ὄνομα φυτοῦ ὁμοιάζοντος πρὸς τὸν κισσὸν Μακεδ. (Μικρὸ Σούλ.) 9) Ὑπὸ τὸν τύπ. *φούσκα τῆς γῆς*, ὁ γαστερομύκης *Λυκόπερδον* τὸ τῶν βουκόλων (*Lycoperdon bovista*) τῆς οἰκογ. τῶν *Λυκοπερδιδῶν* (*Lycoperdaceae*) Κρητ. (Νεάπ.) Συνών. *ἀλεπόροδρας, ἀλεποποροδή, ἀλεποπόροδι, γαιδοουροπόδαρο, λαγομάννα, λαγόροχι, ποροδομανίταρο*.

Β) Μεταφ. 1) Ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν ὑφάσματος ἢ ἐνδύματος, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔχουν φιλοτεχνηθῇ διακοσμήσεις χρώματος διαφόρου Νάξ. ("Απύρανθ.) Σύρ. κ.ά. *Φοροῦσε ἔνα μεταξωτὸ φουστάνι' ἡ γῆς του ἦτανε πράσινη με κόκκινα τριαδάφυλλα* Σύρ. "Η 'ἦς του 'ν' ἄσπρη κ' ἔχει κόκκινα γλαδάκια μέσα Ἀπύρανθ. 2) Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν βιβλιοδετῶν, ὁ πρῶτος χρωματισμὸς τοῦ ἐξωφύλλου τῶν βιβλίων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου γίνονται διακοσμητικαὶ ἀποχρώσεις ἄλλου χρώματος Ἀθῆν. Συνών. βάση 1 γ, κέμπος.

γημόρι τό, ἀμάρτ. γημάρι "Ηπ. (Δρόβιαν.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. γημόριον.

Τὸ τέταρτον στρέμματος.

"Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γημάρι Κέρκ.* (Σιν.)

γημορία ἡ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γήμορο.

"Η μίσθωσις ἀγροῦ πρὸς καλλιέργειαν με τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ καλλιεργητοῦ νά ἀποδίδῃ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην μέρος τοῦ εἰσοδήματος.

γημοριάζω ἀμάρτ. γιουμουριάζω Στερελλ. ("Αράχ. Παλαιοχ. Χαϊρών.) γωμοριάζω Πελοπν. (Βερεστ. Μαργέλ. Παιδεμέν. κ.ά.) 'μοριάζω "Ηπ. — Λεξ. "Ηπίτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γήμορο, ὅπου καὶ γιῶμουροῦν καὶ γώμορο. Ὁ τύπ. 'μοριάζω ἀπὸ τὸ 'ημοριάζω καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ τύπ. 'ήμορο.

1) Δίδω εἰς τινα ἀγρὸν, ἄμπελον κ.τ.τ. πρὸς καλλιέργειαν, με τὴν συμφωνίαν νά μοῦ ἀποδίδῃ μέρος τῆς ἐκάστοτε συγκομιδῆς "Ηπ. Στερελλ. ("Αρχ. Παλαιοχ. Χαϊρών.) — Λεξ. "Ηπίτ.: *Τοῦ χουράφ' τὸ 'χου γιουμουρίσ'* Ἀράχ. *Θά γιουμουριάσου τὰ χουράφια μ' κι θά πάου νά ζήσου 'ς τ'ν Ἀθήνα* Παλαιοχ. *Μπάκι γιουμουριάεις τοῦ χουράφ' 'ς τὸν Κουτσιάνου;* (μπάκι = μήπως) αὐτόθ. 2) Ἀναλαμβάνω τὴν καλλιέργειαν ξένων ἀγρῶν με τὴν συμφωνίαν ν' ἀποδίδω εἰς τὸν ἰδιοκτήτην μέρος τῆς ἐκάστοτε συγκομιδῆς Στερελλ. (Παλαιοχ.): *Θά γιουμαριάσου τὰ χουράφια τοῦ δεῖνα* 3) Μισθώνω εἰς τινα βοῦν πρὸς ἄροσιν Πελοπν. (Βερεστ. Μαργέλ. Παιδεμέν. κ.ά.): *Τὸ γωμοριάσανε πάλενες κεῖν' τὸ παλιόβοιδο ἐφέτο καὶ θά φοφήση οὐλο τὸ χειμῶνα 'ς τὸ καμάτι* Βερεστ.

γημοριάρης ὁ, ἀμάρτ. 'ημοριάρης "Ηπ. (Λάκκα Σούλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γήμορο, ὅπου καὶ 'ήμορο, καὶ τῆς παραγ. καταλ. -ιάρης.

Ὁ ἀναλαμβάνων ἀγρὸν πρὸς καλλιέργειαν με τὴν ὑποχρέωσιν νά παρέχῃ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην μέρος ἀπὸ τὴν ἐκά-

στοτε συγκομιδήν. Ἡμοριάρηδες εἰσιν καὶ σείεις, γι' αὐτὸ δὲ βλέπετε χαῖρι καὶ προκοπῇ.

γυμοριάρικος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἡμοριάρικος Ἡπ. (Μέγα Περιστ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γήμορο, ὅπου καὶ ἡμορο, καὶ τῆς παραγ. καταλ. -ιάρικος.

Ἐπὶ ἀγροῦ ἢ ἀροτριῶντος ζώου, βοός, ἵππου ἢ ἡμιόνου, ὁ διδόμενος εἰς τινὰ μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποδίδῃ ὁ καλλιεργητὴς εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην μέρος τῆς ἐκάστοτε συγκομιδῆς.

γυμόριασμα τό, ἀμάρτ. γωμόριασμα Πελοπ. (Βερεστ. Μαργέλ. Παιδεμέν. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ρ. γήμοριάζω, ὅπου καὶ γωμοριάζω.

Ἡ συμφωνία τῆς παραχωρήσεως ἀροτριῶντος ζώου εἰς τινὰ δι' ἀγροτικὰς ἐργασίας ἐπὶ πληρωμῇ εἰς εἶδος, δημητριακὰ ἢ ὄσπρια, ἢ εἰς μετρητά, ἐνθ' ἄν.: Νὰ κἀνης καλὰ τὸ γωμόριασμα μὲ τὸν Ἀρεστείην, μὴν τοῦ δώκης τὸ βόιδι καὶ δὲ σοῦ δώκῃ τὸ γώμορο! (Ἀρεστείη = Ἀριστείδη) Μαργέλ. Δὲν τὰ εἶχανε κανονίσει καλὰ 'ς τὸ γωμόριασμα, καὶ τώρα ὁ σέμπρος δὲν τοῦ δίνει οὔτε τὸ κανονικὸ γώμορο Βερεστ.

γυμοριάτικος ἐπίθ. ἀμάρτ. γυμοριάτικος Πελοπ. (Λεῦκρ.) γεμοριάτικος Πελοπ. (Καστάν. Λεῦκρ. Σαηδόν.) γωμοριάτικος Πελοπ. (Βερεστ. Μαργέλ. Παιδεμέν. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γήμορο, ὅπου καὶ τύπ. γήμορο καὶ γέμορο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιάρικος.

Ἐπὶ ἀγροῦ, ὁ διδόμενος εἰς τινὰ πρὸς καλλιέργειαν μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποδίδῃ ὁ καλλιεργητὴς εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην μέρος τῆς ἐκάστοτε συγκομιδῆς ἐνθ' ἄν.: Δὲν ἔναι δικὰ μου τὰ χωράφια, τὰ 'χω πάρει γωμοριάτικα 'πὸ τῇ γιατρῇ Μαργέλ.

γῆμορο τό, Ἡπ. (Βαβούρ. Λεῖα Τσαμάντ.) Θράκ. (Αἶν.) — Α. Βαλαωρ., Ἔργα 3,367 Γ. Βλαχογιάνν., Τὰ παλληκάρ., 71 Ν. Ἀναγνωστόπουλ., Ἀγροτ. Μεταρρύθμ., 46 — Λεξ. Βυζ. Βλαστ., 292 καὶ 296 γῆμορο Πελοπ. (Λεῦκρ. Μάν.) ἡμορο Ἡπ. (Βαβούρ. Λεῖα Πάργ. Πωγωνιαν. Τσαμάντ. κ.ά.) Θράκ. (Αἶν.) Ἴονιοι Νῆσ. ἡμορου Ἡπ. (Ἀγναντ. Δωδών. Ζαγόρ. Ἰωάνν. Κούρεντ. Πράμαντ.) Θεσσ. Μακεδ. (Γρεβεν. Κατάκαλ. Τρικκοκ. Τριφύλλ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Φθιώτ.) γῆμορο Μεγάρ. Πελοπ. (Αἰγιάλ. Βούρβουρ. Ἡλ. Καλάβρυτ. Λιγούρ. κ.ά.) γῆμορου Θεσσ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀράχ. Καλοσκοπ. Παλαιοχ. Παρνασσ. Φθιώτ. Φωκ. Χαιρών. κ.ά.) γῆμορο Πελοπ. (Κοπαν.) γῆμορου Πελοπ. (Τριφυλ.) γῆμορο Στερελλ. (Μαλεσ.) γῆμορου Στερελλ. (Λοκρ.) γῆμορο Πελοπ. (Βερεστ. Γαργαλ. Γεράκ. Κόκκιν. Κοντογόν. Μαργέλ. Παιδεμέν. κ.ά.) γῆμορο Βιθυν. γῆμορο Στερελλ. (Δεσφ.) γῆμορο Κύθηρ. Πελοπ. (Ἀρκαδ. Δημητσ. Ἐρμιόν. Λεῦκρ. Σαηδόν.) γῆμορο Πελοπ. (Γορτυν. Δίβρ. Κερπιν. Λάστ.) γῆμορου Πελοπ. (Μάν.) γῆμορε Τσακων. γῆμορο Πελοπ. (Ἀναβρ.) γῆμορο Πελοπ. (Λεχαίν.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. γήμοριον. Οἱ διὰ τοῦ γήω- γω-, γε- ἀρχόμενοι τύπ. ἀπὸ τὸ παράλληλον παρ' Ἡσυχ. οὐσ. γεωμόριον.

1) Τὸ ποσὸν τοῦ εισοδήματος εἰς εἶδος, τὸ ὅποιον ἀποδίδεται κατόπιν συμφωνίας ὑπὸ τοῦ καλλιεργητοῦ εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην τοῦ καλλιεργηθέντος ἀγροῦ Βιθυν. Ἡπ. (Ζαγόρ.

Ἰωανν. Πράμαντ. Πωγωνιαν.) Θεσσ. Θράκ. (Αἶν.) Ἴονιοι Νῆσ. Κύθηρ. Μέγαρ. Μακεδ. (Γρεβεν. Κατάκαλ. Τρικκοκ. Τριφύλλ. κ.ά.) Πελοπ. (Αἰγιάλ. Ἀναβρ. Ἀρκαδ. Βερεστ. Βούρβουρ. Γορτυν. Δίβρ. Ἐρμιόν. Ἡλ. Κερπιν. Καλάβρυτ. Κοπαν. Λάστ. Λεῦκρ. Λεχαίν. Λιγούρ. Μάν. Μαργέλ. Παιδεμέν. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ. Δεσφ. Καλοσκοπ. Λοκρ. Μαλεσ. Παλαιοχ. Παρνασσ. Φθιώτ. Φωκ. Χαιρών. κ.ά.) Τσακων. κ.ά. — Ν. Ἀναγνωστόπ., ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Βλαστ., ἐνθ' ἄν.: Τὸ δῶκα τὸ χωράφι μὲ γῆμορο Δίβρ. Τὸ δῶκε μὲ γῆμορο τὸ χωράφι 'ς τὴν Ἀηδονόβουση Μαργέλ. Ὁ Πάνος τὰ δῶσε ὅλα μὲ γῆμορο Αἰγιάλ. Φέτου δὲ γαλλιεργάον, θὰ τὰ δώσουν οὐλα τὰ χωράφια μὲ τὸν γῆμορου Παλαιοχ. Νι' ἔδωκα τὰ χούρα μὲ τὸ γῆμορε (τοῦ ἔδωσα τὸ χωράφι μου μὲ τὸ γῆμορο) Τσακων. Αὐτὸς ἔσπειρε δυνὸ κοιλὰ σ'τάρι, κ' ἐμένα μοῦ 'στελε γῆμορο ἓνα κοιλὸ Βιθυν. Ἐδουσα πέντι μ'συνκούβιλα γῆμορου (μ'συνκούβιλα, μισοκούβελα = μέτρον χωρητικότητος δέκα ὀκτάδων σίτου) Ἀράχ. Ἀπὶ τὴν ἔρμη τὴν σπορὰ τ' ἀφεντὸς τὸ ἡμορο, τοῦ βασιλιᾶ τὸ δέκατο, τοῦ δραγάτη, τοῦ ζευγᾶ, κὶ ἂν μείνῃ, νὰ μεράσωμε Ἴονιοι Νῆσ. Δὲ μοῦ 'φίρις τοῦ γῆμορου ἀπ' τὰ χ'κκιά (= κουκκιά) Παλαιοχ. Ἡρθι οὐ Νάδους καὶ πῆρι τοῦ ἡμορου ἀπ' τοῦ χωράφ' του Πράμαντ. 'Σ τὸ ἀλῶνι δίνεται τὸ ἡμορο 'ς τὸν ἀφέντη Πωγωνιαν. || Ποίημα.

... Ὅσα κὶ ἂν ἀδράξῃ στάχνα
εἶτε μεστὰ εἶτ' ἄμεστα τὰ κόβει γιὰ ν' ἀδράξῃ
διπλὸ τριπλὸ τὸ γῆμορο . . .

(ἐνν. ὁ Χάρος μὲ τὸ δρεπάνι τοῦ θανάτου) Α. Βαλαωρ., ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀντικούκκι, ἀντισπόρι, ἀντίσπορος 1, ἀποκοπὴ 7 β, κανίκι, πάχτο, χωραφιάρικο, χωραφοσκέπαση. β) Οἷον-δήποτε εισοδήμα ἐκ τῆς καλλιέργειας ἀγροῦ, μισθώσεως ἀροτριῶντος ζώου ἢ καὶ ἄλλοθεν Πελοπ. (Βούρβουρ. Μάν. κ.ά.): Ἐβαλε τὸ περιβόλι του ἀνέχερο, ἀλλὰ θὰ μαζοῦνῃ τὸ γῆμορο (ἀνέχερο = ἐνέχυρον) Μάν. Ἐδωκε τὰ πρόβατα ἀπ' 'ς τὸ γῆμορο (δηλ. ἔταν ἄρχισαν νὰ γεννοῦν) αὐτόθ. Πῶς τὸ 'χεις τὸ βόιδι; — Τὸ 'χω μὲ τὸ γῆμορο Βούρβουρ. γ) Ποσὸν εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα καταβαλλόμενον εἰς τὸ κράτος παρὰ τῶν γεωργῶν διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐνοικίαν ἢ χρῆσιν ἐθνικῶν κτημάτων Ἡπ. (Δωδών. Κούρεντ. Λεῖα Πράμαντ.) — Γ. Βλαχογιάνν., ἐνθ' ἄν.: Γιάτ' δὲν πληρώνετε τὸ γῆμορο 'ς τὸ δασμολόγο; εἶπε ὁ ἀντέπαρχος αὐστηρά Γ. Βλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν. 2) Μεταφ., ἢ ἐξ οἰασδὴποτε αἰτίας στενοχωρία ἢ ἀνησυχία Πελοπ. (Μάν.) Μᾶς ἦρθε κὶ ὁ μουνσαφίρης γῆμορο. Συνών. μπελάς, πονοκέφαλος, σκοττόβρα, φόρτωμα.

γῆπεδο τό, κοιν. γῆπιδου πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Τὸ ἀρχ. γήπεδον.

Ἐπαίθριος χώρος διευθετημένος δι' ἀθλητικὰς ἀσκήσεις κοιν.: Τὸ γῆπεδο τοῦ Ὀλυμπιακοῦ — τοῦ Παναθηναϊκοῦ κ.τ.τ. Οὐλ' ἢ νεολαία κάθε Κυριακὴ ἀπόγιομα πάει 'ς τὸ γῆπεδο Πελοπ. (Γαργαλ.) Μικροὶ μεγάλοι τώρα πάνε 'ς τὰ γῆπεδα νὰ ἰδοῦνε ποδοσφαιρικὸς ἀγῶνες Ἀθῆν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τύπ. Γῆπεδο Κρήτ. (Κίσ.)

γυραλέος ἐπίθ. λόγ. σύνθηθ. καὶ δημῶδ. Θράκ. (Καλαμ. Μάδυτ. Μυριόφ. Πλατάν. κ.ά.) Ἴων. (Ἐρυθρ.) Πελοπ. (Λάστ. κ.ά.) Πόντ. (Τραπ. κ.ά.) Σίφν. κ.ά. γυραλέας Στερελλ. (Αἰτωλ.) γυραλέος Ἴων. (Ἐρυθρ. Κρήν. κ.ά.) Κρήτ. (Κίσ. Κυδων. Σέλιν. κ.ά.) Λευκ. Μέγαρ. Μύκ. Πελοπ. (Βούρβουρ. Γαργαλ. Κυνουρ. Λάστ. Μάν. Μαργέλ. Ξεχώρ.

